Otmar Oduber's zaak komt op verkiezingsdag voor de rechter

Gisteren werd de rol van strafzaken van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie bekendgemaakt, en één zaak trok veel aandacht. Het gaat om de zaak van voormalig minister en huidige leider van de PPA-partij, Otmar Oduber, die is uitgesteld en nu behandeld zal worden op 6 december, de dag van de verkiezingen.

De zaak stond eerder gepland voor 18 november, maar is verplaatst. Dit betreft de zaak Flamingo, waarin Oduber de hoofdverdachte is van onregelmatigheden bij het verlenen van commerciële erfpachtgrond tijdens zijn ambtstermijn als minister van Infrastructuur, Ruimtelijke Ordening en Milieu in het eerste kabinet Wever-Croes, destijds namens de partij POR. Het onderzoek in de zaak Flamingo richt zich op de vraag of er één of meerdere bedrijven ten onrechte erfpachtgrond hebben verkregen in de periode van november 2017 tot december 2019. In 2019 kondigde Oduber zijn terugtrekking uit de politiek aan.

Oduber maakte echter in 2023 zijn terugkeer in de politiek bekend door de oprichting van zijn nieuwe partij, Plataforma Pais, waarmee hij actief campagne voerde.

Door de vervroegde verkiezingen na de val van het kabinet Wever-Croes II kon hij zijn partij niet klaarstomen, waarna hij besloot zich als leider aan te sluiten bij de PPA voor de komende verkiezingen.

Reactie van Oduber "Naar aanleiding van de informatie die vandaag circuleert over de datum van de rechtszaak tegen mij, wil ik aangeven dat ik ben opgeroepen door het Openbaar Ministerie om op 18 november aanwezig te zijn, met een verwachte einddatum op 2 december en een mogelijke uitloop (indien nodig) tot 6 december.

Hiermee wil ik bevestigen dat ik meer dan klaar ben om te getuigen in deze zaak, zoals ik dat al meer dan twee jaar ben geweest. Ik ben de eerste die belang heeft bij een zo snel mogelijke opheldering van een onrechtmatig proces, vol leugens, onregelmatigheden en vertragingen. Ik ben onschuldig, en dit is mijn kans om dat aan het hele Arubaanse volk te bewijzen. Vandaag ben ik kandidaat omdat ik overtuigd en zeker ben van mijn onschuld. De waarheid is wat mij de kracht geeft om onvermoeibaar te werken aan de opbouw van een duurzaam, modern land met kansen voor elke Arubaan."

Boekt alleen de corruptie… *Enige 'vooruitgang'…?*

Onze premier was afgelopen dinsdag (5 november 2024) in de Staten om haar beleid te verdedigen inzake de beschuldigingen dat zij zich op oneigenlijke wijze zou hebben bemoeid met lopende zaken binnen het Openbaar Ministerie. Intussen is echter een ander thema naar voren gekomen, namelijk de inval van justitie in de woning van de waarnemend directeur van het departement van Infrastructuur en Planning, dat direct onder de premier ressorteert.

Na de verrassing van de twee ministers die binnen een week het veld moesten ruimen, in verband met corruptie, komt dit bericht als een bevestiging dat er nog geen verbetering waar te nemen is bij het bestrijden van corruptie binnen de overheid.

We kunnen ons nog herinneren dat vorig jaar diezelfde waarnemend directeur een presentatie had gegeven in de Staten, waarbij namens de premier een perspectief werd voorgehouden van een nieuw tijdperk binnen het departement, dat jarenlang een van de meest bekritiseerde departementen was vanwege de vele corruptieschandalen, met de betrokkenheid van diverse ministers in diverse strafzaken. Na het conflict met de laatste minister van de coalitiepartij POR, dat eindigde met haar ontslag via een motie van wantrouwen, die geen verband hield met corruptie, was het de premier die zelf de portefeuille naar zich toetrok, omdat kennelijk niemand meer te vertrouwen zou zijn. Nu blijkt dat nog steeds de interne controlemechanismen, die zouden moeten zorgen voor meer vertrouwen in de administratieve processen, vooral bij uitgifte van domeingronden, kennelijk nog steeds niet aanwezig zijn. Onze redactie heeft trouwens recentelijk de premier vragen gesteld over deze controlemechanismen waarbij zij aangaf dat inderdaad wordt gewerkt aan de ontwikkeling van die interne controle bij de belangrijkste vergunningstrajecten. We kunnen ervan uitgaan dat het genoemde departement bij dit project is betrokken. In ieder geval is gebleken dat de persoon die de premier met enig vertoon van vertrouwen had benoemd, toch niet van het kaliber is dat we eigenlijk nodig hebben.

Daarbovenop komt nog de zaak van de huidige directeur van dezelfde directie, die na een justitiële huiszoeking naar huis was gestuurd, om vervolgens niet meer terug te keren. Dit vond enkele jaren geleden plaats, maar de zaak is een tijd stil gehouden totdat vorig jaar de directeur naar het departement terug zou keren, na verdachte te zijn geweest in de corruptiezaak Cucuisa, maar nu geconfronteerd werd met een verbod het departement te betreden en waarbij zijn schorsing werd voortgezet. Nu blijkt dat de directeur de kwestie aan de rechter heeft voorgelegd. Voor de zoveelste keer blijkt dat de enige transparantie die waar te nemen is voortkomt uit de informatie die vrijkomt wanneer zaken in het justitiële circuit terecht komen, want de overheid zelf houdt de kaken stijf op elkaar en geeft geen informatie aan het publiek. Kennelijk is het de gedachte dat dit soort zaken ons niet aangaan, waarmee wordt aangegeven dat men een enigszins merkwaardige visie erop nahoudt wat de informatievoorziening aan het publiek betreft. Dat gebrek aan gedegen informatie kent wel een andere zijde; als er geen informatie is, dan is dat de belangrijkste aanleiding tot geruchten. Men moet het dan niet vreemd vinden dat het exact dat is wat dan plaatsvindt. We wachten dan maar op de informatie die vrijkomt tijdens de rechtszaak.

Tegelijk aandacht voor 'maatschappelijke bijdrage'

De huidige strafzaak, de zoveelste in een lange serie, brengt ons ook bij een ander thema dat hiermee verband houdt, namelijk de kwestie van de zogeheten 'maatschappelijke bijdrage' waarbij bedrijven een door de minister bepaald bedrag moeten betalen aan bijvoorbeeld een charitatieve instelling of een sportorganisatie, als een soort 'goodwill' naar de gemeenschap toe vanwege de uitgifte in erfpacht van steeds kostbaarder en schaarser wordende middelen die eigendom zijn van het Land. Tot nu toe is er, voor zo ver wij daarvan op de hoogte zijn, nooit onderzoek geweest naar de uiteindelijke bestemming van die gedoneerde gelden. Het is best mogelijk dat gelden die aan een instelling zijn gedoneerd, op instructie van een minister, via een of andere constructie geheel of gedeeltelijk bij de bewindspersoon terechtkomen, of bij anderen die bij het proces betrokken zijn. Dit medium heeft meermalen gewezen op de grote risico's die in dit – onbewaakte – proces bestaan, dat in de afgelopen jaren miljoenen aan donaties heeft opgeleverd, zonder enige controle en dan zeker niet van het parlement, daar die gelden nergens zijn begroot.

En om even dieper in de juridische aspecten van deze zaak te duiken: de genoemde 'ministeriele instructie' die dwingend aangeeft hoeveel de donatie bedraagt en waar deze naar toe moet gaan, ontbeert naar onze mening enige wettelijke basis. De Landsverordening Uitgifte Eigendommen geeft uitsluitend de bevoegdheid om de gelden te innen die met name in de verordening worden genoemd, namelijk de overdrachtskosten en de erfpachtcanon. Daar de ministeriele instructie de donatie stelt als voorwaarde voor de uitgifte van de erfpachtgronden, zet dit de deur wagenwijd open voor de creatie van onwettige financiële transacties, die degene die de uitbetaling afdwingt, de minister van het moment dus, zou kunnen bevoordelen. Het feit alleen al dat deze mogelijke corruptie al jarenlang plaatsvindt, zonder enig toezicht, is naar onze mening al voldoende aanleiding om een justitieel vooronderzoek te rechtvaardigen. En als het zo mocht zijn dat men zo'n onderzoek niet wenst te doen, dan blijft toch nog het feit staan dat er een geldstroom bestaat binnen de overheid die via derden verloopt zonder dat er enige controle is vanuit het parlement en zelfs niet vanuit de overheidsaccountant.

Tenslotte werpen deze laatste gebeurtenissen een schril licht op de gang van zaken binnen de overheid, ook in verband met de aankondiging door de Nederlandse regering van een onderzoek naar de stand van de corruptie op de eilanden. Onze premier was er rap bij om haar beleid te verdedigen, maar nu blijkt dat corruptie nog duidelijk aanwezig is en nog wel in de hoogste overheidskringen. Het lijkt ons onder deze omstandigheden vrijwel onmogelijk om zich te blijven verzetten tegen een dergelijk onderzoek. Bovendien kunnen de mogelijke aanbevelingen wellicht ongunstig uitpakken voor sommige politici, maar als gemeenschap hebben wij belang bij het bestrijden van dit soort zaken.